

ἀποθάνει ἄπαις καὶ ἀδιάθετος, ὁ ἐπιζῶν ἑτεροθαλῆς ἀδελφὸς κληρονομεῖ μόνον τὴν ἰδιοκτησίαν του καὶ τὴν περιουσίαν ἐκείνην τὴν καταγομένην ἀπὸ τὸν πατέρα των, τὴν δὲ τῆς μητρὸς αὐτοῦ τὴν κληρονομοῦν οἱ ἐξ αὐτῆς συγγενεῖς».

836

1833. Ἀπάντησις, ἀπὸ 2 Μαΐου, Δημογεροντίας Ἀνδρου εἰς ἄνω-
τέρω ἐγκύκλιον,
ἐν 288, σ. 156-160 καὶ ἐν 289, σ. 217-219.

837

1833. Ἀπάντησις, ἀπὸ 20 Ἰουνίου, ἐπάρχου Νάξου Ἰω. Μαμούνη
εἰς ἄνωτέρω ἐγκύκλιον,
ἐν 104, σ. 38-42.

838

1833. Ἀπάντησις, ἀπὸ 3 Σεπτ., Δημογεροντίας Μήλου εἰς ἄνωτέρω
ἐγκύκλιον,
ἐν 49, σ. 126-129.

«Α'. Ὄταν ἀποθάνῃ τις ἀδιάθετος καὶ δὲν ἀφήσῃ σύζυγον, θέλει ἡ συνήθεια τῆς Μήλου νὰ κληρονομοῦν ὅλα τὰ ἄρρενα παιδιά τὴν περιουσίαν του ἐξ ἴσου. Λαμβάνουν δὲ καὶ τὰ θήλη ἐξ αὐτῆς, ὅταν μητρικὴ δὲν ὑπάρχῃ, ὅχι ὅμως μὲ ἰσομοιρίαν. Ταύτης δ' ὑπαρχούσης, λαμβάνουν τὰ μὲν ἄρρενα τὰ τοῦ πατρὸς, τὰ δὲ θήλη τὰ τῆς μητρὸς. Ἐὰν δ' ἀφήσῃ σύζυγον, δίδει πρὸς αὐτὴν δικαίωμα ἢ συνήθεια, ὑπανδρεύουσιν τὰ τέκνα τῆς, νὰ τὰ προικίσῃ ὡς βούλεται. Β'. Ἡ συνήθεια τῆς Μήλου δίδει δικαίωμα εἰς τοὺς γονεῖς ν' ἀφήσουν εἰς ἕκαστον τῶν τέκνων των, ὅσα ἐκ τῆς περιουσίας των βούλονται, δὲν τοῖς συγχωρεῖ μόνον μηδὲν ἀπόκληρον, πλὴν μὲ πέντε μόνας σχεδὸν δραχμὰς δύναται νὰ ξεμοιράσῃ ὅσα τῶν τέκνων των βούλονται, χωρὶς αὐτὰ νὰ ἔχουν δικαίωμα νὰ ζητήσουν περισσότερον ἀπ' ὅσα ὁ πατὴρ αὐτῶν διὰ διαθήκης τοῖς ἄφησε. Δύνανται δ' οἱ γονεῖς νὰ δώσουν ἐκ τῆς περιουσίας των καὶ εἰς μακρυνότερους συγγενεῖς καὶ εἰς ξένους σὺν τούτοις. Ἐὰν δ' ἐλλείπῃ εἰς ἄλλοδαπὴν κανὲν τέκνον καὶ δὲν ἀφήσῃ πρὸς αὐτὸ μηδὲν, δύναται τοῦτο, μετὰ τὴν ἔλευσίν του, νὰ λάβῃ ἴσον μὲ τὰ λοιπὰ μερίδιον. Γ'. Ὄταν ἀποθάνῃ τις ἀδιάθετος, τὸν κληρονομοῦν οἱ κατιόντες συγγενεῖς, πλὴν οἱ πλησιέστεροι, δηλ. τὰ τέκνα, οὐχὶ δὲ καὶ τὰ ἐγγόνια· εἰς ἔλλειψιν τέκνων, κληρονομοῦν πατὴρ ἢ μήτηρ, οὐχὶ καὶ πάπποι ἢ μάμμαι. Γονέων μὴ ὑπαρχόντων, κληρονομοῦν οἱ ἀδελφοί, οὐχὶ δὲ καὶ οἱ ἀνεψιοί. Ἐν γένει οἱ πλησιάζοντες μόνον συγγενεῖς κληρονομοῦν τὸν ἀδιαθέτως ἀποθανόντα. Χωρὶς συγγενῶν δὲν ἀπέθανε τινὰς εἰς τὰς ἡμέρας μας, διὰ νὰ γνωρίσωμεν καὶ τὴν εἰς αὐτὸ συνήθειαν. Ἀπέθανον δὲ πρὸ χρόνων πολλῶν γενεὲς ὁλόκληρες καὶ τὴν μὲν κινητὴν αὐτῶν περιουσίαν, ποῖοι ἐκληρονόμησαν ἀγνοοῦμεν, τὴν δ' ἀκίνητον, μὴδ' ἡ Κοινότης, μὴτε ἡ Κυβέρνησις ἐξουσίασεν, ἀλλ' ὅστις τῶν πολιτῶν ἐκαλλιέργησε γῆν ἀκαλλιέργητον, μὴ ἔχουσαν κύριον, τὴν ἐξουσίασεν καὶ ἰδιοκτησίαν τὴν ἔκαμε καὶ ἡ συνήθεια αὕτη ἐπικρατεῖ μέχρι σήμερον. Δ'. Ἄν ἐξ ἀνδρογύνου ἀτέκνου, ἀποθάνῃ τὸ ἐν μέλος, δίδει δικαίωμα ἢ συνήθεια τῆς Μήλου εἰς

